

ΠΑΡΙΣ ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ:

Το πρόβλημα της μετανάστευσης δεν είναι κάτι που πρωτο εμφανίζεται στην Ελλάδα, ό σ και αν στην περίπτωση μας έχει τα δικά το υ ιδιαίτερα χαρακτηριστικά, όπως εξάλλου συμβαίνει σε όλες τις χώρες.

Κατά τη γνώμη μου όμως, δεν θα πρέπει να το αντιμετωπίσουμε μέσα απ' το πρίσμα της «ελληνικής ιδιαιτερότητας» καθώς η εμπειρία αποδεικνύει πως όσες φορές και για οποιαδήποτε περίπτωση ακολουθήσαμε αυτή την τακτική, τελικά χάσαμε.

Για να αντιμετωπισθεί απαιτείται οπωσδήποτε η οικοδόμηση μιας σοβαρής και στέρεας πολιτικής, η οποία βεβαίως οφείλει να συμπεριλάβει και να αξιοποιήσει όλα τα δεδομένα που υπάρχουν και από τη διεθνή εμπειρία, αλλά υπό έναν όρο. Να αποφευχθεί το σφάλμα που κάνουμε πολλές φορές, της πιστής αντιγραφής πολιτικών και μεθόδων που ακολουθήθηκαν αλλού, ακόμα και αν κρίθηκαν ως άκρως επιτυχημένες, καθώς είναι πο ῶ σημαντικό στην πο ῶ λτική πο υ θα χαράξουμε να υπάρχουν και όλες οι ιδιαιτερότητες του προβλήματος στην Ελλάδα του σήμερα, αλλά και όσα μας χαρακτηρίζουν ως λαό με συγκεκριμένη κουλτούρα και ιστορικό υπόβαθρο.

Θα ήθελα σ' αυτό το σημείο το συγχαρώ το Κέντρο και το ν Πρό ῶδρο το υ κ. Γιάννο Παπαντωνίου για την πρωτοβουλία της σημερινής ημερίδας, καθώς έρχεται να καλύψει ένα μεγάλο κενό που δημιουργήθηκε στη χώρα μας τα τελευταία χρόνια γύρω απ' την παραγωγή απόψεων και πολιτικής εν τέλει, για τον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζουμε το πρόβλημα της μετανάστευσης.

Περνώντας τώρα στην καρδιά του προβλήματος θα ήθελα να σημειώσω πως για να καταλήξει κανείς κάπου θα πρέπει να ξεκινήσει κατ' αρχήν απ' την πολιτική που ασκείται στο θέμα αυτό στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Μια τέτοια θεώρηση δε σημαίνει αυτο μάτως ό τ θα μας λύσει και το πρό βλημα, το αντίθετο, μάλιστα, αλλά μπορεί να αποτελέσει μια στέρεη βάση εκκίνησης, ειδικά στη σημερινή συγκυρία.

Δεδομένων των πολλών και σύνθετων προβλημάτων που αντιμετωπίζουμε ως χώρα, σήμερα η Ελλάδα δικαιούται και επιβάλλεται να ζητήσει, όχι να προτείνει αλλά να ζητήσει και να απαιτήσει, να υπάρξει επιτέλους ένα ευρωπαϊκό χωροταξικό σχέδιο, με την έννοια που έχει στην πατρίδα μας.

Ένα ευρωπαϊκό σχέδιο το οποίο όχι απλώς θα αναγνωρίζει τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά κάθε κράτους- μέλου, αλλά θα δίνει και σε κάθε γωνιά της

Ευρώπης το ρόλο που πραγματικά μπορεί να παίξει. Ένας ρόλος που θα είναι διαφορετικός φυσικά για τις βιομηχανικές περιοχές και διαφορετικός για τις περιοχές τουριστικού προορισμού κ.ο.κ.

Σε ένα τέτοιο χωροταξικό σχέδιο προφανώς και θα δίδεται ξεχωριστή θέση στο γεγονός πως η Ελλάδα ως χώρα είναι πύλη εισόδου μεταναστευτικών ρευμάτων. Ζητώντας κάτι τέτοιο δεν ζητάμε απ' την Ε.Ε. κάποια χάρη, αλλά την αναγνώριση του αυτονόητου.

Με τη λογική αυτή, το ζήτημα της ασφάλειας των συνόρων μας και το θέμα της συμπεριφοράς της Τουρκίας στο πρόβλημα αυτό, δεν είναι διμερές ζήτημα, ούτε αποκλειστικά δικό μας πρόβλημα, αλλά ευρωπαϊκό.

Αυτό συνεπάγεται τη διαρκή και συστηματική μας ενίσχυση, όχι τόσο οικονομικά, όσο λειτουργικά και πολιτικά, στη βάση της λογικής ότι είμαστε το νοτιοανατολικότερο άκρο της ενωμένης Ευρώπης.

Ένα δεύτερο σημαντικό θέμα που αναδεικνύεται απ' τον τρόπο με τον οποίο έχουμε χειριστεί μέχρι σήμερα το μεταναστευτικό πρόβλημα, είναι η παντελής αποπία της αναγνώρισης το υρό α υ πο υ μπο φ ύ να παίξο υ στην αντιμετώπιση του οι διάφορες, μικρότερες απ' την Αθήνα, τοπικές κοινωνίες. Είναι κάτι που γίνεται σε όλο τον κόσμο, με την Ελλάδα να αποτελεί και εδώ την εξαίρεση.

Είναι αλήθεια βέβαια ότι σε ορισμένες περιπτώσεις οι ίδιες οι τοπικές κοινωνίες πρωταγωνίστησαν στο να μην υπάρξει πολιτική για το μεταναστατευτικό στην Ελλάδα.

Κάποιες φορές που κουβεντιάσαμε το ζήτημα, ως ΚΕΔΚΕ, με το Υπουργείο Εσωτερικών και καταλήγαμε σε κάποιες λύσεις και στην επιλογή συγκεκριμένων τοποθεσιών, βρεθήκαμε εν μέσω πολλών πυρών απ' αυτές τις κοινωνίες.

Για να αντιμετωπισθεί και να ξεπερασθεί αυτή η νοοτροπία, γιατί περί νοοτροπίας πρόκειται επί της ουσίας, απαιτείται μια σωστά επεξεργασμένη, και σε βάθος εθνική πολιτική για το θέμα, η οποία πιστεύω πως μπορεί να φέρει θεαματικά αποτελέσματα.

Και προς επίρρωση αυτού υπάρχουν πολλά θετικά παραδείγματα σε όλη την Ελλάδα, όπου είχαμε σταδιακή και αρμονική ενσωμάτωση μεταναστευτικών ομάδων, χωρίς τυμπανοκρουσίες και πομπώδεις επικοινωνιακούς χειρισμούς. Είμαι μάλιστα σε θέση να σας αναφέρω πολλά παραδείγματα από δράσεις στην ελληνική περιφέρεια, όπου δεν είχαμε απλώς την ενσωμάτωση των μεταναστών

στις τοπικές κοινωνίες αλλά και τη λήψη σημαντικών πρωτοβουλιών, όπως την οργάνωση προγραμμάτων για την παράδοση μαθημάτων στη μητρική τους γλώσσα, όχι μόνο των γονιών, της πρώτης ας πούμε γενιάς μεταναστών, αλλά και των παιδιών τους. Προγραμμάτων που λειτούργησαν κυριολεκτικά λυτρωτικά στην ομαλή ενσωμάτωση τους, δίνοντας τους το μήνυμα ότι δεν επιδιώκουμε σε καμιά περίπτωση την αλλοτρίωση και τη βίαιη αφομοίωση τους απ' την ελληνική κοινωνία.

Τέτοιες λοιπόν πολιτικές, αφού αποκτήσουν το χαρακτήρα μιας ενιαίας εθνικής πολιτικής, μπορούν να εφαρμοσθούν και να αποδώσουν καλύτερα σε τοπικό επίπεδο, αρκεί να το αποφασίσουμε.

Κλείνοντας θα ήθελα να σταθώ σε ό,τι συνέβη στο Ελληνικό Κοινοβούλιο πρόσφατα και κατά τη διάρκεια της συζήτησης του νομοσχεδίου για την παροχή ψήφου στους μετανάστες, κατ' αρχήν σε τοπικό επίπεδο. Πρόκειται σίγουρα για ένα πολύ γενναίο βήμα της σημερινής Κυβέρνησης και εγώ φυσικά το επικροτώ.

Θα ήθελα όμως να εκφράσω τον έντονο προβληματισμό μου για τις ιδιαίτερα φοβικές προσεγγίσεις που είδα μέσα στο Κοινοβούλιο, κατά τη διάρκεια της συζήτησης του νομοσχεδίου αυτού.

Κατά τη γνώμη μου, υ τέτοιες προσεγγίσεις δεν μας επιτρέπουν να διαμορφώσουμε ένα σύγχρονη και αποτελεσματική πολιτική για το μεταναστευτικό. Βεβαίως όποιο υποτιμά το ζήτημα της ασφάλειας των συνόρων και των κοινωνιών, πράττει μεγάλο σφάλμα.

Από την άλλη όμως, όποιος προσπαθήσει να βάλει νερό στο κρασί του σε ό,τι αφορά τις σοβαρές πολιτικές που οφείλουμε να χαράξουμε, εξαλείφοντας δικαιώματα όπως είναι της ψήφου, της υγειονομικής περίθαλψης, της εκπαίδευσης κ.α. θα κάνει ακόμα μεγαλύτερο λάθος.

Σήμερα, περισσότερο από ποτέ άλλοτε οφείλουμε με γενναιότητα και παρρησία να διαμορφώσουμε μια σοβαρή πολιτικής στο μεταναστευτικό που θα εμπεριέχει όλες τις παραπάνω παραμέτρους και θα μας επιτρέψει να αντιμετωπίσουμε αυτό το μεγάλο πρόβλημα αποτελεσματικά, ως μια σύγχρονη και προοδευτική κοινωνία.